

Gulvarealet for de to Afdelinger ganske det samme, saa der kan ikke være Tale om noget Misforhold for Kongemagtens og Rigsdagens Vedkommende. — En Indvendning, man maaske endnu kunde gøre mod det udvendige, er dette, at det maaske skorter lidt paa Harmoni mellem det ydre og det indre, at Pavillonerne ved Ridebanen paa Rigsdagssiden, navnlig i Mezzaninen, neppe ere ganske rigtigt fortalte. Thi man venter uvilkaarlig en lidt anden Gruppering af Rummene indenfor bag Søjlerækken end den, der kommer til Syne i det ydre. Endelig maa jeg maaske bemærke, medens jeg er ved det ydre, at jeg tror, at det vilde være hensigtsmæssigt, om den Obelisk, som efter Planen er anbragt foran Indgangsportalen til Rigsdagsafdelingen, faldt bort. Thi jeg tror, den vil blive, om jeg saa maa sige, maset af de omgivende kolossale Murflader, maset naturligvis rent kunstnerisk set. En Indvendning, man kunde gøre mod den anden Del af Bygningen, er den, at Adgangen til Fyrstelejligheden neppe er fuldt saa værdig, som den burde være.

Komme vi saa til det indre af Bygningen, kan det jo straks siges, at det var givet paa Forhaand, at Lysforholdene maatte volde store Vanskeligheder, og ere de end besejrede i alle tre Projekter, ogsaa i Jørgensens, paa mange Punkter, ere de dog neppe besejrede over alt. Disse Vanskeligheder hidrøre fra to Ting i det forelagte Projekt. For det første fra den store Dybde i Hovedfløjen og der navnlig fra den mægtige Pavillon, som er lagt ud imod Ridebanen. Hvad Folketingssalen angaar, har den vel godt Lys fra den ene Side, men paa Grund af dens Dybde i Modsetning til Landstingssalen, som er smallere, tror jeg ikke, det vil være tilstrækkeligt. Men jeg kan ikke se rettere, end at det let vil være muligt at give Folketingssalen tillige Ovenlys. Dette vil, saa vidt jeg kan skønne, kun medføre, at nogle i Forvejen meget aflange Rum i Etagen oven paa forkortes, og at der maaske finder en Omlægning Sted. Det synes, at man i Kommissionen har været noget imod, at Tingenes Sale fik Ovenlys, men er man imod dette, hvad man paa ingen Maade er i Udlandet — tværtimod, alle moderne Tingsale i Udlandet bygges netop med Ovenlys, ganske simpelt paa Grund af de store Vanskeligheder —, gør man det næsten umuligt at skaffe en Sal tilstrækkelig godt Lys, thi man vil da kun kunne skaffe den Lys enten fra den ene

Ende af Salen eller fra de to Sider. Vil man skaffe den Lys fra den ene Ende af Salen, vil enten Formanden eller Tingets Medlemmer, naar de vende Ansigtet mod Formanden, faa Lyset i Øjnene. Ogsaa i Kommissionsbetænkningen af 1883, som blev citeret i Gaar, er det nævnt at være af Betydning, at Lyset ved Opførelsen af en Rigsdagsbygning ikke maa falde ind paa denne Maade. Saa er der kun een anden Maade, hvorpaa Lyset kan falde ind, nemlig saaledes som her i Salen, hvor det falder ind fra begge Sider. Men derimod er der det meget betydningsfulde at indvende, at derved gør man en Gennemgang fra den ene Del af Bygningen til den anden umulig i den Etage, hvor disse Vinduesfag sidde.

Det er selvfølgelig ogsaa af disse Grunde, at man i de allerfleste Sale af lignende Art i Udlandet er gaaet over til at anvende Ovenlys. Dette Ovenlys vil kunne tilvejebringes i den projekterede store Folketingssal, uden at der i øvrigt sker nogen Indskrænkning af de andre Rigsdagen overladte Rum. Man vilde derved faa en lignende Ordning som i det engelske Underhus. Der er der kun høje Vinduer paa den ene Side og dernæst Glasloft i den store Midterkvadrat. Jeg tilstaar, at jeg erindrer ikke i Øjeblikket, om der falder Dagslys ned gennem denne store Kvadrat. Jeg er tilbøjelig til at tro det, men i alt Fald om Aftenen, naar der er kunstig Belysning, bliver der ved Underhusets Møder ovenover den store, matte Glasflade tændt elektrisk Lys, og der falder saaledes Ovenlys ned i Salen. Men der er naturligvis andre Steder, hvor der kan gøres Indvendinger mod Lysforholdene, eller hvor man kan sige, at Vanskelighederne ikke ere fuldt besejrede. Det gælder saaledes om den noget mørke Korridor bag Referentværelserne. Men ganske sikkert vil man ogsaa der ved mat Glas i Dørene kunne skaffe den lange Korridor tilstrækkeligt Lys. Tingformændenes Værelser og Budstuen til Folketinget ere ligeledes noget mørke, og ligesaa er der en noget mørk Korridor i Kongefløjen, hvor for øvrigt Salene sikkert ere nydeligt grupperede. Det samme er Tilfældet i Fyrstelejligheden og endvidere ogsaa i Højesterets Afdeling. Rundt omkring i Bygningen er der en hel Del saadanne noget mørke Korridorer, Forstuer o. s. fr. I Forbindelse hermed maa jeg maaske sige, at Vinduerne i de to Værelser paa hver Side af Tronsalen ikke forekomme mig at være godt anbragte,